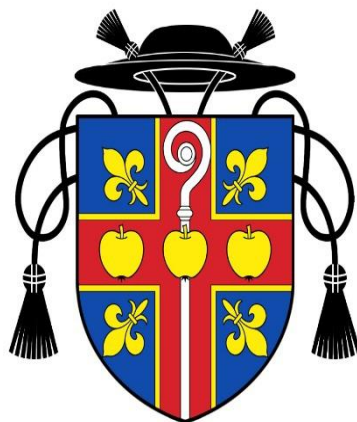

Farní list 167

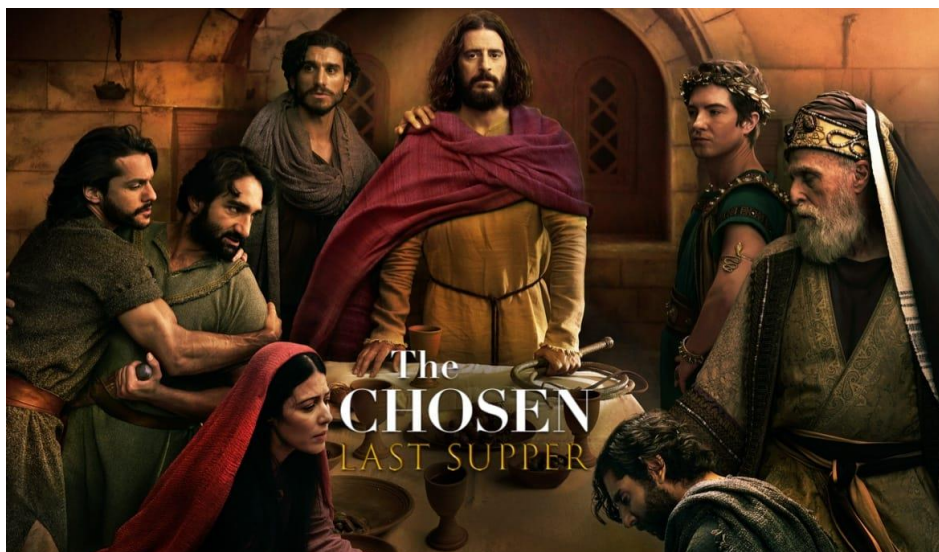
Římskokatolické farnosti Nížkov

Motto:

„Konat dobro bez toho, aby si nad tím přemýšlel. Dobro, které jsi udělal, nikdy se neztratí, i kdybys sám na něj zapomněl. Bůh nikdy nezapomíná.“

The Chosen – seriál o životě Ježíše Krista a jeho následovnících

Denní modlitba apoštolátu modlitby

Nebeský Otče, kladu před Tebe celý dnešní den a ve spojení s Tvým Synem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, Ti nabízím své modlitby, práce, utrpení i radosti.

Duch svatý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o Tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, to vše přináším jako svou nepatrnou oběť zejména na úmysly Svatého otce a našich biskupů pro tento měsíc:

Duben 2025:

- **Úmysl papeže:** *Modleme se, aby užívání nových technologií nenahradilo lidské vztahy, ale respektovalo důstojnost osoby a napomáhalo čelit krizím naší doby.*
- **Národní úmysl:** *Modleme se, aby ti, kdo druhým dávají práci, jednali spravedlivě, prozíravě a sami, aby získali věčnou odměnu.*
- **Farní úmysl:** *Modleme se za nově pokřtěné a na křest se připravující.*

Anděl Páně...

Slovo kněze

Milí farníci,

před rokem jsem v úvodníku zmiňoval jednu z knižních novinek s názvem „Nemocí se stala pravda“. Jejím autorem je římskokatolický kněz, vysokoškolský učitel etiky a evoluční biolog Marek Orko Vácha.

Letos v lednu a únoru rozvířila poklidnou hladinu katolické církve kauza odvolání Váchy z Akademické farnosti v Praze. Musím říct, že mne příjemně překvapila reakce samotného Marka Váchy i brněnského biskupa Pavla Konzubla. A nakonec i to, že se pánové Graubner a Vácha dokázali shodnout na společné vzájemné omluvě.

Nežijeme v ideálním světě a někdy jeden druhého zraňujeme. Zbožní lidé si ale jsou toho vědomi, zpytují v této věci svědomí, a pokud přesto

někoho zraní, dokážou si tyto věci klidně a s úctou vyříkat, a vystavit způsobené rány uzdravující síle odpuštění a Božího milosrdenství.

A proto bych chtěl nyní, na prahu Velikonoc, nabídnout touto cestou těm, kteří se cítí mnou nebo někým jiným, kdo působí v církvi, zranění, že se můžeme sejít a o věci si promluvit. Zároveň se chci na tomto místě omluvit všem, vůči kterým jsem se nezachoval nejlépe, a poprosit za odpuštění. A nakolik je to možné, tak se omlouvám i za zranění, která způsobili jiní lidé, vystupující jménem církve.

Boží působení skryté i veřejné

Chtěl bych zde poukázat na to, že dva ze tří největších křesťanských svátků nám připomínají něco, co se stalo v noci: Vánoce i Velikonoce, Ježíšovo narození i zmrtvýchvstání. Tyto zcela jedinečné události s nedozírným významem pro celé lidstvo se uskutečnily nejen bez přítomnosti televizních kamer, ale v opravdu velké skrytosti. V případě Kristova zmrtvýchvstání dokonce v maximální možné skrytosti.

Naproti tomu ty úplně první Velikonoce, kdy Hospodin zázračně vysvobodil Izraelity před dotírající egyptskou armádou, měly očitých svědků docela dost.

Vidíme, že Bůh někdy dělá velké věci tak trochu veřejně a jindy naopak skrytě. Podobně i naše víra je záležitostí jak společenství, ve kterém se předává a sdílí, tak i jednotlivce, který odpovídá na Boží oslovení, které se v něm tak či onak ozve.

Ponoření do Velikonoc

Jak možná víte, tak o velikonoční vigili, tedy o mši svaté v noci na neděli Zmrtvýchvstání je poměrně široký výběr ze starozákonních čtení. Všechna nám nějak pomáhají nasvítit Kristovy Velikonoce. Nejvíc ze všech ale právě čtení o vysvobození z Egypta.

Těžko si můžeme představit lidsky viděno bezvýhodnější situaci než tu, ve které se ocitli Izraelité před Rudým mořem. Před nimi nepřekonatelná vodní plocha, oni sami neozbrojení, s ženami, dětmi

a stády a v patách elitní rychlé jednotky nejmocnější armády světa, která má rozkaz znovu je uvrhnout do otroctví.

Jenže faraon ani jeho generálové nepočítali s jednou věcí. A sice s tím, že Bůh se svých dětí nikdy nevzdá. Bůh se svých dětí nikdy nevzdá, a proto přišel Ježíš. Ježíšova záchranná mise pravda vypadala poněkud jinak nežli ta Mojžíšova, ale dopadla ještě mnohem lépe.

Když se ponoříme do Velikonoc, budeme se působením Ducha svatého stávat „Božím příbytkem“, více poznáme Boží dobrotu, aby Kristus více přebýval vírou v našem srdci, a poznáme lépe Kristovu lásku, přesahující všechno poznání.

Třeba i lépe porozumíme tomu, co říká svatý Pavel, když píše, že když Bůh vzkřísil Krista Ježíše, vzkřísil zároveň s ním i nás, a když vykázal jemu místo v nebi, vykázal je zároveň i nám, protože jsme s ním spojeni (Ef 2,6). Podotýkám, jsem se při prepisování nespletl, a že Pavel skutečně i o nás píše v tom smyslu, že už se to stalo!!!

Přeji všem pokojné, radostné, milostiplné Velikonoce

P. Zdeněk Sedlák

Akce, události, nabídky, upozornění

- *Od října až do pouti bude jako obvykle kostnice přístupná pouze po předchozí domluvě.*
- *Kurzívou uvádíme výběr ze zajímavých akcí mimo naši farnost*

DUBEN

- ⇒ 3. 4. (1.čtvrtek) - od 17:30 hod. ve farním kostele adorace za nová kněžská a řeholní povolání a další povolání ke službě v církvi
- ⇒ 4. 4. (1. pátek) - dopoledne pastorence nemocných v Nížkově; od 17 hod. ve farním kostele tichá adorace a možnost svátosti smíření, od 17:30 hod. křížová cesta, vedená mládeží
- ⇒ 5. 4. – *Diecézní setkání mládeže v Hradci Králové*
- ⇒ 6. 4. (neděle) – ve farním kostele od 17 hod. křížová cesta
- ⇒ 10. 4. (čtvrtek) – pastorence nemocných v Bukové
- ⇒ 11. 4. (pátek) – pastorence nemocných v Sirákově a Poděšíně; ve farním kostele od 17:30 křížová cesta, vedená muži

- ⇒ 12. 4. (sobota) – od 14 hod. setkání dětí na faře; od 18 hod. setkání mládeže na faře
- ⇒ 12. 4. (sobota) – *odpoledne zpovídání v Přibyslavi*
- ⇒ 13. 4. (Květná neděle) – sbírka na pojištění kostelů ad. církevních budov, ve farním kostele rozšířená možnost zpovědi od 17:30 hod. do 19:30 hod.
- ⇒ 17. 4. (Zelený čtvrtek) - mše sv. na památku Večeře Páně; po mši sv. adorace v Getsemanské zahradě do 22 hod.
- ⇒ 18. 4. (Velký pátek) – den přísného postu; ráno v 8 hod. ranní chvály; začátek Velkopátečních obřadů od 15 hod., po jejich skončení adorace u Božího hrobu do 22 hod.
- ⇒ 19. 4. (Bílá sobota) – Bílá sobota v 8 hod. ranní chvály, poté do 15 hod. adorace; od 20:15 hod. velikonoční vigilie; začátek žehnáním ohně
- ⇒ 20. 4. (neděle Zmrtvýchvstání Páně) – obvyklý nedělní pořad mší sv.
- ⇒ 25.-26. 4. – *Matka a dcera – duchovní obnova s Markétou Juzovou a sestrami salesiánkami pro matky s dcerami (ve věku 8-11 let) v Salesiánském domově mladých v Hradci Králové; viz též <https://marketajuzova.cz/vikendy-pro-matku-a-dceru>*
- ⇒ 25.-27. 4. – *Jubileum teenagerů, Řím (přihlašování jen do 20.1.)*
- ⇒ 27. 4. – *neděle Božího milosrdenství, pouť ve Slavkovicích, mj. na kopci na louce nad kostelem od 17 hod. koncert pop gospelové skupiny Good Work (vstup volný, i s lavičkami k sezení, trvání cca 90 minut, u příležitosti svatořečení Carla Acutise, které dá-li Pán, proběhne v Římě)*
- ⇒ *Březen, duben, květen – exercicie a duchovní obnovy na Svaté Hoře u Příbrami (<https://svata-hora.cz/farnost/exercicie-a-duchovnicviceni/>) i jinde*

➤ **Výhled do dalších měsíců**

- ⇒ 4. 5. (neděle) – nízkovská pouť
- ⇒ 8. 5. – mše sv. v DPŽ Nížkov (ve farním kostele nebude)
- ⇒ 9. 5.-11. 5. – *formace o přímluvné modlitbě (Komunita Blahoslavenství, Střelice u Brna)*
- ⇒ 22. 5.-27. 5. – *seminář Otcovo srdce, tentokrát na Svaté Hoře u Příbrami, přihlašování již spuštěno*

- ⇒ 23. 5. (pátek) – Noc kostelů
- ⇒ 25. 5. (neděle) – první svatě přijímání dětí v naší farnosti
- ⇒ 31. 5. (sobota) – farní zájezd (předběžně Kostelní Vydří, Dačice, betlémy Třešť)
- ⇒ 8. 6. (neděle) – Slavnost Seslání Ducha svatého
- ⇒ 14.-15. 6. – spaní dětí na faře
- ⇒ 12. 6.-17. 6. - *seminář Otcovo srdce v Beskydech, tentokrát ve Visalajích v Beskydech*
- ⇒ 20. 6. – *Diecézní setkání seniorů, Hradec Králové*
- ⇒ 22. 6. (neděle) – Slavnost Těla a Krve Páně, farní odpoledne
- ⇒ 4. 7.-5. 7. – *Dny lidí dobré vůle (cyrilometodějská pouť), Velehrad*
- ⇒ 9. 7.-13. 7. – *konference Charis (dříve pod názvem Katolická charismatická konference), výstaviště Brno (klimatizovaný pavilon, možná účast i jen na část programu)*
- ⇒ 12. 7.-17. 7. – farní tábor (Fryšava pod Žákovou horou)
- ⇒ 28. 7.-3. 8. – *Jubileum mládeže, Řím, přihlašování do 18. března na www.svetovednymladeze.cz*
- ⇒ 26. 7. – 3. 8. – *akademické týdny v Novém Městě nad Metují*
- ⇒ 16. 8.-23. 8. – *pobyt pro prarodiče s vnoučaty a třígenerační pobyt, Janské Lázně*
- ⇒ 21. 8.-23. 8. – *křesťanský multižánrový festival United ve Vsetíně (zaměřeno především na mládež)*
- ⇒ 8. 9.-11. 9. – *manželské setkání pro manžele 55+, Janské Lázně*
- ⇒ *Květen-říjen – různé zájezdy, organizované diecézním centrem pro seniory*
- ⇒ *Další nabídky akcí: viz např. www.vesmir.signalny.cz (Diecézní centrum života mládeže), www.cm-fatima.cz, www.klub-brno.wz.cz (Klub nezadaných katolíků; pouze pro nezadané!), www.manzelstvi.cz, www.simeon.cz (stránky pro aktivní třetí věk), www.eljon.cz, www.credonf.cz, www.klasterkraliky.cz,*
- ⇒ *<https://www.dc-vranov.cz/index.php/program> (Duchovní centrum sv. Františka z Pauly Vranov u Brna)*
- ⇒ *<https://svata-hora.cz/farnost/exercicie-a-duchovni-cviceni/> (Svatá Hora u Příbrami)*

❖ **Úklid fary:** 5. 4. Stehnová Irena; 26. 4. Kosourová Jana

Změny vyhrazeny

Okénko (nejen) pro princezny

Moje Princezno, ... JSI NOVÉ STVOŘENÍ

Jsi má drahá dcera, a protože teď v Tobě žije můj Duch, toužím Ti ukázat, kdo jsi. Nejprve Ti řeknu, co nejsi, má láska. Už nejsi otrokem hříchu. Už nepodléháš Satanově moci. A nepatříš už ani sama sobě, protože jsem Tě svým životem vykoupil.

Jako Tvůj Otec Tě prosím, aby sis stanovila vyšší měřítko. Zbav se starých návyků, které Ti brání stát se novým stvořením. Nemohu Tě vzít na vyšší rovinu víry, pokud nebudeš ochotná řídit se mými pokyny. Stejně jako jsem žádal Abrahama, aby se vzdal svého pohodlí a odešel na neznámé místo, vyvádím i Tebe z bývalého způsobu života. Zároveň Tě zvu, abys vstoupila do mé přítomnosti a přijala mou moc, která promění Tvůj život.

S láskou

Tvůj Král, který dává nový život

Milostné dopisy od Tvého Krále Milované Princezně - S. R. Shepherd

Okénko (nejen) pro mládež

Povyk v nebi

Jednoho dne přijde do ráje poslanec z parlamentu. V takových případech je celý ráj na nohou. Andělé vykukují ze dveří a světci si šeptají:

„Viděl jsi, kdo přišel?“

„Jak to jen dokázal?“

„Byl naivní.“

„Byl to idealista.“

„Ale ne, stál nohama na zemi.“

„Takže měl čisté srdce.“

„Možná na sebe vzal nějakou vinu.“

„Jestli jde o tak vzácný případ, Pánbůh mu dá zvláštní trůn.“

Ale poslanec, jen zoufale pláče a není k zastavení. Pánbůh se ho snaží utěšit a přesvědčit, že je konečně v ráji, že to, co bylo dřív, už není a neplatí. Ale on pláče čím dál víc.

„Měl jsem pomoci vybudovat dobrý svět, Pane.“

„Dobrá, synu můj, ale tvůj úkol už skončil.“

„A co jsem vykonal, Pane? Co jsem uskutečnil? Co jsem ti přinesl? Podívej.“ Položí na stůl list papíru a řekne: „Vidíš, jaký to byl krásný projekt? Kdybych ho mohl uskutečnit, byl by to opravdu „svět podle Boží vůle“. Vládl by v něm pokoj, spravedlnost a láska. Všichni by měli práci, všichni by měli kde bydlet, plánoval jsem reformu školství a zdravotnictví, zastavení růstu cen a inflace. Jenže. Z jedné strany buduješ a z druhé se ti stavba boří; z jedné ji pospravuješ, z druhé se ti zhroutí. Ať počítáš, jak počítáš, stejně nic nevychází. Ach, Pane.“ A slzy se mu z očí jen řinou. „Pane, všude jen trosky a zase trosky. Jen ty ti můžu dát.“

„Dítě moje,“ říká Pánbůh s láskyplnou ironií, „copak nevíš, že já stavím svět podle Boží vůle právě z vašich trosek?“

(www.pastorace.cz)

Okénko (nejen) pro seniory

Ježíš žádnému člověku utrpení nedoporučuje.

Naopak, nemocné a trpící od utrpení osvobozuje.

Sám ale trpí. Jak to chápat? A co znamená tzv. sebeobětování?

Každý člověk se vyrovnává s utrpením.

Utrpení je stále přítomné jak v dějinách světa, tak i v osobním životě jednotlivce. Většinou ho lidé považují za nežádoucí. Výjimkou je zde někdy postoj křesťanů. Jsou situace, kdy křesťan, opřen o svou víru, utrpení nejen snáší, ale dokonce ho přijímá a za někoho nebo za něco obětuje. Vzbuzuje to u řady lidí obdiv, u jiných rozpaky nebo i odpor.

Když se podíváme do evangelií, vidíme, že Pán Ježíš žádnému trpícímu člověku utrpení nedoporučuje, naopak, nemocné a všelijak

trpící od utrpení osvobozuje. Sám ale trpí. Jako křesťané vyznáváme, že Ježíšovo utrpení je utrpením za nás. Že je to tedy obět', podávaná nebeskému Otci, za hříšníky. Někdy se to ale v chápání a výkladech sesmekne a zdá se, jako by Bůh, nebeský Otec, měl zálibu v utrpení člověka. Což tak není. Vždyť daroval svého Syna jako Vykupitele, jako zachránce od věčného utrpení. Daroval ho z lásky k člověku, ne z nějaké touhy po pomstě. Každý člověk se někdy musí vyrovnat s utrpením, někdy menším, někdy větším, třeba i celoživotním. A mnohdy je to velmi obtížné. Utrpení překáží v životě a budí v nás mnohdy dojem, že snášet utrpení nemá žádný smysl.

Ježíšovo utrpení má smysl kvůli lásce, od které neustoupil ani v utrpení.

A právě hledání smyslu je zásadní bod. Vypadá to jako hra se slovíčky, ale rozlišujeme, jestli se ptáme po smyslu utrpení nebo po smyslu našeho života a naší cesty víry v utrpení. Zda lze tedy najít smysl v životě, obtíženém utrpením, které je samo o sobě nesmyslným. Je třeba, aby naši pozornost upoutala velká a zásadní skutečnost, kterou je láska. Ježíšovo utrpení je následkem a výsledkem jeho cesty bezmezné lásky. Proto má smysl. Ne pro bolest samu, ale pro lásku, od které neustoupil ani v utrpení.

K Ježíšově lásce i utrpení se lze připojit. Pokud to pochopíme, bude nám srozumitelný i postoj apoštola Pavla, který vyjadřuje v listě Kolosanům. Když mluví o svém utrpení, říká:

Teď sice pro vás trpím, ale raduji se (z toho),
protože tím na svém těle doplňuji to,
co zbývá vytrpět (do plné míry) Kristových útrap;
(má z toho prospěch) jeho tělo, to je církev (Kol 1,24).

Pavel se ve svém utrpení připojuje ke Kristovu utrpení. Vidí své utrpení jako součást života tajemného Těla Kristova, kterým je církev. Nenahrazuje tedy Ježíšovo utrpení ani ho nedoplňuje, jako by nebylo dostatečné. Ukazuje, že to, co se žije v církvi, má smysl pro celek církve,

tedy pro celé mystické tělo Kristovo, kterým je církev. Tento postoj nám také v životě církve ukazují lidé, kteří v lásce Boží a v lásce k trpícím za někoho či za něco obětují své bolesti a nesnáze. Nenahrazují Ježíšovo vykupitelské dílo a nepředstavují utrpení a bolest jako něco, v čem má Bůh zalíbení. Ale připojují se k Ježíšově lásce svou láskou k Bohu a k trpícím bližním z lidské solidarity. S vědomím, že utrpení a bolest není samo o sobě „platidlo“, kterým by se „platilo“ u Boha, ale „platidlem“ je jediné nezištná láska, kterou člověk miluje Boha a bližní i v bolesti.

Utrpení, za někoho obětované, už vůbec není prostředkem, kterým si lze na Bohu něco vynutit. Není to prostředek nějakého obchodu s Bohem, který by se člověku mohl vyplatit. Sebeobětováním neobdarováváme nebo neobohacujeme milosrdného Boha a už vůbec neutišujeme jakýsi Boží hlad po lidském utrpení. Připojujeme se k lásce Ježíšově. V této lásce dostává plnější smysl i život s trápením a bolestí. A dáváme tak také za pravdu Pánu Ježíši, že totiž utrpení, přijaté v lásce, staví nezničitelné mosty, které nás spojují s nebeským Otcem. Ježíšovo vzkříšení ukazuje, že tento „most lásky“ je silnější než smrt.

P. Aleš Opatrný, pastorální teolog

Zdroj: www.pastorace.cz, vybrala: Jana Vosmeková

Inspirace ke svatosti

Svatý Vojtěch

- biskup, mučedník

Kdy žil: 956-997

Liturgický svátek: 23. 4.

Stupeň slavení: svátek

Patron: České země

Vojtěch se narodil do rodiny rodu Slavníkovců. Už v dětství vážně onemocněl a vypadalo to, že zemře. Rodiče se za svého syna však usilovně modlili a chlapec se nakonec uzdravil. Byli za jeho život tak vděční, že se rozhodli dát jej studovat na kněze.

Vojtěch byl velice vnímavý, bystrý kluk, který oplýval mnoha ctnostmi, čehož si všímali i vyšší církevní představení. A tak se stalo, že po smrti pražského arcibiskupa Dětmara zvolili druhým pražským biskupem mladého Vojtěcha, který ještě ani nebyl vysvěcen na kněze. Vojtěcha čekala těžká cesta, protože křesťanský život v českých zemích byl velice povrchní. Lidé stále věřili pohanským kultům, uznávali mnohoženství a také sňatky s příbuznými.

Vojtěch nastolil jasné zásady, na kterých trval, a začal podnikat misijní cesty do Uher a Polska. Bohužel se mu v českých zemích vůbec nedařilo, proto na vlastní žádost odešel do benediktinského kláštera a později vstoupil do kláštera v Aventinu. Místo biskupa v Praze zůstalo neobsazené a kníže Boleslav se po dvou letech rozhodl vyjednávat, aby se Vojtěch do české země vrátil, což se mu nakonec podařilo.

Ač Vojtěchovi slíbili, že tentokrát budou lidé jeho učení a nařízení respektovat, stále se potýkal s rostoucími vzpourami mezi rodem Přemyslovců a Slavníkovců a s barbarskými činy. Vrcholem byla příhoda, kdy muži pronásledovali ženu, která byla nařčena z cizoložství. Jakmile ji dopadli, sťali ji. Tato událost byla pro Vojtěcha poslední kapkou a opět úřad biskupa opustil.

Zatímco svatý Vojtěch pobýval v Itálii, r. 995 Přemyslovci vyvraždili všechny Slavníkovce. A tak z jejich rodu zbyl jen on a jeho nevlastní bratr Radim (oba žili v klášteře v Aventinu).

Po pár letech se Vojtěch rozhodl opět vydat na misijní cesty do českých zemí, kde ovšem nepochodil, protože jej lidé odmítali. A tak započal misie v okolních zemích. Nakonec zemřel mučednickou smrtí na území Pruska.

Teprve o pár let později pochopili Češi usilovnou práci biskupa Vojtěcha, který se spolu se sv. Václavem stal patronem naší země.

„Izidoor“

Mše svaté s intencemi v duben 2025

Úterý 1. dubna	18:00 Na poděkování za Boží ochranu a pomoc Panny Marie pro celou rodinu
Středa 2. dubna	18:00 Za Jana Laštovičku, manželku Antonii, oboje rodiče, zemřelé děti, snachy a zetě
Čtvrtek 3. dubna	18:00 Za Marii a Josefa Pojmonovy, rodiče, sourozence a duše v očistci
Pátek 4. dubna	18:00 Za dar víry pro děti a mládež
Sobota 5. dubna	7:30 MŠE SVATÁ NEBUDE
Neděle 6. dubna 5. neděle postní	7:00 Za farnost 8:30 Za Josefa Jágra, manželku a celou přízeň 10:00 (Sirákov) Za rodiče Slámovy, Andrejku, švagrovou Marii, rodinu Jelínkovu a duše v očistci
Pondělí 7. dubna	18:00 Za Bohuslava Eliáše, rodiče, sourozence, rodiče Kašpárkovy, jejich sourozence a duše v očistci
Úterý 8. dubna	18:00 Za Růženu a Jaroslava Havlíčkovy, jejich rodiče a sourozence
Středa 9. dubna	18:00 Za členky modliteb matek a na úmysly jejich modliteb
Čtvrtek 10. dubna	18:00 Za nová kněžská a řeholní povolání a další povolání ke službě v církvi
Pátek 11. dubna	18:00 Za Annu a Jaroslava Baumrukovy, Vlastu a Stanislava Bártovy, oboje rodiče, sourozence a duše v očistci
Sobota 12. dubna	7:30 Za P. Jaroslava Petruchu, P. Josefa Petruchu, P. Jana Mokrého a P. Josefa Mokrého

<p>Neděle 13. dubna Květná neděle</p>	<p>7:00 Za Václava a Miladu Fejtovy, dceru Danu, rodiče Vlčkovy a všechny živé i zemřelé těchto rodin a duše v očistci 8:30 Za farnost 10:00 (Sirákov) Za Vladimíra Novotného, rodinu Novotných, rodiče Rudolfa a Marii Zvoníkovy</p>
<p>Pondělí 14. dubna</p>	<p>18:00 Za Marii a Josefa Pojmonovy, sourozence, oboje rodiče a duše v očistci</p>
<p>Úterý 15. dubna</p>	<p>18:00 Na daný úmysl</p>
<p>Středa 16. dubna</p>	<p>18:00 Za Marii a Josefa Pospíchalovy, jejich sourozence a Marii Novotnou</p>
<p>Čtvrtek 17. dubna Zelený čtvrtek</p>	<p>18:00 Za prohloubení eucharistické úcty v naší farnosti</p>
<p>Pátek 18. dubna Velký pátek</p>	<p>15:00 VELKOPÁTEČNÍ OBŘADY</p>
<p>Sobota 19. dubna Slavnost Zmrtvýchvstání Páně – vigilie</p>	<p>20:15 Za nově pokřtěné</p>
<p>Neděle 20. dubna Slavnost Zmrtvýchvstání Páně</p>	<p>7:00 Za farnost 8:30 Za Annu a Jaroslava Baumrukovy, Vlastu a Stanislava Bártovy, oboje rodiče, sourozence a duše v očistci a za dar zdraví a dar víry pro celou rodinu 10:00 (Sirákov) Za Josefa Musila, jeho rodiče, rodiče Ondrákovy a duše v očistci</p>
<p>Pondělí 21. dubna</p>	<p>8:30 Za dar víry a všechny potřebné Boží milosti pro rodinu Mokrých, Rybovu, Haincovu a Husákovu a další přízeň a přátele</p>
<p>Úterý 22. dubna</p>	<p>18:00 Na poděkování za dar víry a Boží ochranu</p>

Středa 23. dubna Svátek sv. Vojtěcha, biskupa a mučedníka, hlavního patrona pražské arcidiecéze	18:00 Za Vojtěcha a Jaroslava Baumrukovy, Annu Čejkovou, Boženu Štursovou a živou i zemřelou rodinu a přízeň
Čtvrtek 24. dubna	18:00 Za rodinu Perníčkovu, Němcovu a Havlíčkovu a za dar zdraví a Boží požehnání
Pátek 25. dubna Svátek sv. Marka, evangelisty	18:00 Na poděkování za společný život a Boží ochranu pro celou rodinu
Sobota 26. dubna	7:30 Za rodiče Dienerovy, syna Václava, živou i zemřelou rodinu Holcmanovu a duše v očistci
Neděle 27. dubna 2. neděle velikonoční	7:00 Za farnost 8:30 Za Boženu a Františka Tonarovy, Milana Zvolánka a rodiče a duše v očistci a Boží ochranu pro celou rodinu 10:00 (Sirákov) Za Josefa a Věru Roseckých, za Josefa a Libuši Dočekalovy a živou a zemřelou přízeň
Pondělí 28. dubna	18:00 Za Františka a Miladu Dočekalovy, syna Františka, rodiče Prchalovy a duše v očistci
Úterý 29. dubna Památka sv. Kateřiny Sienské, panny a učitelky církve	18:00 Za Františka Uttendorfského, oboje rodiče a za rod Uttendorfských, Ficbauerů a Holcmanů
Středa 30. dubna	18:00 Za Marii Hoškovou a rod Flesarů

Změny vyhrazeny

Tabulka lektorů v dubnu 2025

ÚT	1			Bártová J.		
ST	2			Holcmanová Z.		
ČT	3			Chromá H.		
PÁ	4					
SO	5					

NE	6	1. čtení	7:00	Wasserbauerová M.	8:30	Špaček J.
		2. čtení	7:00	Brukner J. st.	8:30	Jindrová V.
		přímluvy	7:00	Eliáš B.	8:30	Bártová L.

PO	7					
ÚT	8			Bártová J.		
ST	9			Laštovičková M.		
ČT	10			Chromá H.		
PÁ	11					
SO	12					

NE	13	1. čtení	7:00	Wasserbauerová M.	8:30	Bártová M.
		2. čtení	7:00	Brukner J. st.	8:30	Havlíčková V.
		přímluvy	7:00	Brukner Jakub	8:30	Dočekalová M.

PO	14					
ÚT	15			Bártová J.		
ST	16			Holcmanová Z.		
ČT	17			Chromá H.		
PÁ	18					
SO	19					

NE	20	1. čtení	7:00	Wasserbauerová M.	8:30	Holcmanová Z.
		2. čtení	7:00	Brukner J. st.	8:30	Vosmeková J.
		přímluvy	7:00	Eliáš B.	8:30	Bártová L.

PO	21					
ÚT	22			Bártová J.		
ST	23			Laštovičková M.		

ČT	24			Chromá H.		
PÁ	25					
SO	26					
NE	27	1. čtení	7:00	Wasserbauerová M.	8:30	Bártová J.
		2. čtení	7:00	Brukner J. st.	8:30	Linhartová M.
		přímluvy	7:00	Brukner Jakub	8:30	Dočekalová M.
PO	28					
ÚT	29			Bártová J.		
ST	30			Holcmanová Z.		

Zdena Holcmanová

Tweetuj s Bohem

Kdo je to svatý?

Bůh nás všechny stvořil ke svému obrazu (GN 1,27). Proto jsme všichni povoláni k tomu, abychom se stali svatými jako on. Svatí nejsou zvláštní nebo mimořádní lidé; my všichni bychom se měli snažit milovat Boha a své bližní tak jako oni, ne snad proto, že bychom museli, ale proto, že je to nejlepší způsob, jak být v tomto i v příštím životě šťastný. Pouze svatí jdou do nebe!

KAŽDÝ Z NÁS MŮŽE BÝT SVATÝ

Sv. Pavel adresoval své listy „svatým“ dané církevní obce (EF 1,1; 2 KOR 1,1) a měl na mysli všechny lidi daného společenství. Papež František řekl, že společenství svatých „nám připomíná, že nejsme osamoceni, ale že existuje společenství života všech, kdo patří ke Kristu. Společenství se rodí z víry, neboť výraz „svatí“ se vztahuje na ty, kteří věří v Pána Ježíše a jsou k Němu přivtěleni v církvi skrze křest“. Církev je plná světců a hříšníků, říká jedno staré rčení, a jsou to ti samí lidé! Křest z nás dělá Boží děti skrze dar milosti, ale jsme stále v procesu vývoje, stále na cestě k plnému přátelství s Bohem. Ježíš volá každého z nás: „Buďte dokonalí, jako je dokonalý váš nebeský Otec“ (Mr 5,48), a to děláme, když jej krok za krokem následujeme.

Jako křesťané se musíme snažit napodobovat Krista. Bohužel všichni křesťané své povolání ke svatosti nepřijímají. To by nás nemělo odradit. Dokud se snažíme žít lépe, Bůh nám pomáhá. Potřebujeme jeho milost a každý, kdo se opravdově této milosti otevírá, se může stát svatým!

VE SPOJENÍ S JEŽÍŠEM

Někteří křesťané žijí tak příkladný život, že každý, kdo se s nimi setká, se setkává se samotným Ježíšem. Jejich hrdinství nespočívá tolik v mimořádných skutcích, ale spíš v jejich celkovém způsobu života. Jsou v neustálém spojení s Ježíšem, a tak umožňují Duchu svatému, aby jim pomáhal lépe žít víru, naději a lásku. Když takový člověk zemře, církev jej někdy prohlásí za svatého, čímž chce říct, že tento člověk je skutečně v nebi.

KLANÍME SE SVATÝM?

Svatí, kteří jsou velmi blízko Ježíše v nebi, se tam za nás můžou modlit. Proto je prosíme, aby byli u Boha našimi přímluvci. To neznamená, že se svatým klaníme! Klaníme se pouze Bohu a nikomu jinému. Svaté prosíme, aby se za nás přimlouvali. To je něco zcela jiného než klanění. Přesto můžeme mít svaté v úctě kvůli dobru, které vykonali. A můžeme uctívat jejich ostatky na znamení toho, že chceme následovat Ježíše důvěrněji, jako to dělali oni.

Proč se ale nemodlíme přímo k Ježíši? V Bibli k Ježíšovi mnoho lidí přistupovalo proto, aby prosili jménem někoho jiného. Vzpomeň si na ženu, která prosila o uzdravení své dcery (MT 15,22), nebo na vojáka, který prosil o uzdravení svého služebníka (Lk 7,2-10). Ježíš neřekl: „Ať za mnou přijdou sami.“ Spíše udělal, oč jej tito věřící prosili, a uzdravil ty, kteří byli nemocní.

Podobně můžeme prosit svaté, aby se za nás přimlouvali. Můžeš se samozřejmě modlit přímo k Ježíši. Výhoda modlitby ke svatým je v tom, že si k nim můžeš vybudovat vztah a učit se z jejich příkladu. Oni se také budou v nebi modlit dál, když my musíme přestat, abychom se mohli věnovat jiným věcem.

ŽÍT PRO BOHA

Svatý je ten, kdo nežije sám pro sebe, ale žije pro Boha. Svátý není protiklad hříšníka. Svátý naopak velmi dobře ví, že je hříšník, který potřebuje Boží milost, aby mohl žít dobře a šťastně. Příběhy o svatých nám ukazují, že takový způsob života nepřichází sám od sebe. Vzpomeň si na sv. Petra, který mluvil dřív, než myslel, a třikrát Ježíše zapřel (JAN 18,17.25.27). Svátí zápasili se zlem stejně jako všichni křesťané. Stále znovu prosí Boha o odpuštění, především skrze svátost smíření. Světec může říct se sv. Pavlem: „Všechno mohu v tom, který mi dává sílu“ (FLP 4,13). Může to říct z jediného důvodu, a sice proto, že klade Boha důsledně na první místo ve svém životě. Myšlenka, že se svatými tvoříme jedno Kristovo Tělo, je povzbuzující. Byli to obyčejní lidé, kteří se skrze Ježíše zvládli dostat do nebe. Stejně můžeš i ty!

Svatý je ten, kdo žije jako opravdový přítel Boží. S Boží milostí se také můžeš stát svatým/svatou.

Převzato z knihy Tweetuj s Bohem, upraveno

Velikonoční příběh

Jeden muž, George Thomas, pastor v malém městečku v Nové Anglii, s sebou jednoho velikonočního rána do církve přinesl zrezavělou starou ptačí klec a položil ji na kazatelnu. Několik lidí údivem nadzvedlo obočí. „Včera jsem šel městem, když jsem viděl malého chlapce, mohlo mu být tak deset, jak jde směrem ke mně a v ruce pohupuje touto ptačí klecí. Na dně klece byli tři malí polní ptáčci, třásli se zimou a strachem.

Zastavil jsem chlapce a zeptal jsem se: „Co to máš?“

„Jenom pár starých ptáků,“ přišla odpověď.

„A co s nimi budeš dělat?“ ptal jsem se.

„Vezmu si je domů a trochu si s nimi pohraju,“ odpověděl. „Budu je škádlit a dráždit, vytrhnu jim pár pírek, aby se začali prát. Bude to fakt sranda.“

„Ale dřív nebo později tě to začne nudit, co s nimi uděláš pak?“

„Máme doma kočky,“ řekl chlapec. „Mají rády ptáky. Dám jim je, ať se

nakrmí.“

Pastor se na chvíli odmlčel. „Kolik za ty ptáky chceš?“

„Co?!!! Přece byste je nechtěl, pane. Jsou to jen obyčejní staří polní ptáci. Nezpívají... a nejsou ani hezčí!“

„Kolik?“ ptal se pastor znovu.

Chlapec si pohledem změřil pastora, jako kdyby to byl blázen, a řekl: „Dvě stovky?“

Pastor sáhl do kapsy a vytáhl dvoustovku. Dal ji chlapci do ruky. Než se nadál, chlapec byl pryč.

Pastor vzal klec a odnesl ji na konec cesty, kde byl strom a tráva. Položil ji na zem a otevřel dvířka. Jemně, ťukajíc na klec, přesvědčil ptáky, aby vyletěli ven.“ To vysvětlovalo prázdnou klec na kazatelně. Potom pastor začal vyprávět další příběh.

„Jednoho dne měl Satan s Ježíšem rozhovor. Satan se právě vrátil ze zahrady Eden a škodolibě se posmíval a vytahoval. „Jo, Pane, právě jsem tu chytil svět plný lidí. Políčil jsem na ně, dal jsem tam návnadu... Věděl jsem, že neodolají. Mám je všechny!“

„Co s nimi budeš dělat?“ ptal se Ježíš.

Satan odpověděl: „No, trochu si s nimi pohraju, naučím je, jak se ženit a rozvádět, jak se nenávidět a zneužívat, jak pít, kouřit a proklínat. Naučím je, jak vymýšlet zbraně a bomby a navzájem se zabíjet. Budu se fakt dobře bavit!“

„A co s nimi uděláš pak?“ Ptal se Ježíš.

„No, pak je zabiju,“ řekl Satan pyšně.

„Kolik za ně chceš?“ zeptal se Ježíš. „Přece ty lidi nechceš. Nejsou k ničemu. Vezmeš si je a oni tě budou akorát nenávidět. Budou na tebe plivat, proklínat tě, a nakonec tě zabijou!! Přece ty lidi nechceš!!“

„Kolik?“ ptal se znovu.

Satan se podíval na Ježíše a jízlivě se zašklebil. „Každou tvou slzu a všechnu tvou krev.“

Ježíš řekl: „Domluveno,“ a zaplatil.“

Zdroj: <http://www.jesusmyhero.cz/category/k-zamysleni/page/9/>

Děkovný dopis – misie

Milí přátelé misií, ze srdce vám všem děkuji za to, že jste ani v loňském roce nezapomínali na dobročinnost a štědrost, protože takové oběti se Bohu líbí (srov. Žd 13,16), a mám velkou radost, že jste ji nasměřovali na podporu nejpotřebnějších v misiích, kteří jsou na ní bytostně závislí. Mě i mé spolupracovníky moc těší, že v naší společnosti nad všemi nesnázemi a krizemi, o kterých stále slyšíme, převládá láska, ochota pomáhat a solidarita.

Velmi si vážím pomoci pro 146 764 dětí z 15 zemí. V rámci 69 projektů jste přispěli na rekonstrukce, stavby či základní vybavení škol a internátů, zajistili jste jim stravu, lékařskou pomoc a rehabilitace, některé díky vaší štědrosti nemusí trávit noci v nebezpečných ulicích a mají střechu nad hlavou či někoho, komu na nich po dlouhé době záleží a chce se o ně starat. Většina z těchto dětí má možnost dozvědět se více o Bohu, ke kterému se s vroucností a upřímností modlí za všechny dobrodince a podporovatele. Tentokrát potřebné děti pochází z Ugandy, Zambie, Keni, Tanzanie, Rwandy, Malawi, Zimbabwe, Albánie, Bangladéše, Srí Lanky, Filipín, Pákistánu, Sýrie, Papui-Nové Guineji a jihoamerické Guyany. Milí přátelé misií, srdečně děkujeme za vaši štědrost. V tomto roce si připomínáme 135 let od vzniku Misijního díla sv. Petra apoštola. V díle svatého Petra apoštola je vám vděčných za možnost stát se knězem 1 263 bohoslovců a 49 formátorů, kteří se o ně starají. Tito pochází z 12 diecézí v Ugandě, Keni, Jižním Súdánu, Ghaně, Indii a Indonésii.

V tomto roce si připomínáme již 135 let od vzniku Misijního díla sv. Petra apoštola a při té příležitosti jsme obnovili program dlouhodobé podpory kněžské formace pod názvem Adopce seminaristy. Ten zahrnuje modlitbu a příspěvek odpovídající polovině nákladů, které seminář stojí vystudování jednoho budoucího kněze. Radujeme se z každého zájemce, který „svého“ seminaristu podporuje nejen finančně, ale také modlitbou, která je vzájemná, protože skrze službu bohoslovců a kněží, kterým pomáháte, se dotýkáte životů tisíců chudých a jejich prostřednictvím

i samého Krista. Kéž vám Pán vaši štědrost oplátí a žehná vám všem i těm, které nosíte ve svých srdcích. S vděčností v díle šíření víry jsme s vaší pomocí podpořili 35 projektů v Ugandě, na Srí Lance, v Papui-Nové Guineji a také ve Vatikánu, kde probíhají formace kněží a řeholnic ze zemí prvních evangelizací a nových mladých církví. I letos směřuje část pomoci ke katechetům, nezbytným pomocníkům kněží, kteří jsou ve spoustě komunit tím, kdo jim přináší Krista a jeho radostnou zprávu. Nadále se díky vaší pomoci také opravují nebo staví kláštery, kostely a kaple, které věřící chrání před nepříznivými povětrnostními vlivy i před sluncem. Bez vašich darů a aktivit bychom nedokázali nic z výše uvedeného, proto vám všem ještě jednou upřímně děkuji!

Diac. Leoš Halbrštát národní ředitel PMD V Hradci Králové

dne 1. ledna 2025

Papežská misijní díla Na Kropáčce 30/1, 500 03 Hradec Králové

e-mail: pmd@missio.cz, tel. 604 838 882, www.missio.cz

V roce 2024, díky vaší štědrosti, odeslala paní Jitka Mokrá výtěžek ze tří misijních jarmarků, uskutečněných v kostele sv. Mikuláše, v celkové výši 41 503 Kč.

Jana Vosmeková

Hledáme paní kuchařky pro farní tábor

Milí farníci,
blíží se letní prázdniny a s nimi náš tradiční farní tábor pro děti, který se uskuteční od 13. do 19. července ve Fryšavě pod Žákovou horou. Také letos bychom potřebovali posilu do kuchyně. Hledáme obětavé kuchařky, které by byly ochotny pomoci s přípravou jídel pro naše malé táborníky. Pokud máte chuť a čas, neváhejte kontaktovat vedoucí tábora – Terezu Perníckovou na telefonu 731 473 966 nebo emailu pernyckova.tereza@seznam.cz. Předem děkujeme.

Kolektiv vedoucích tábora

Co představuje logo Jubilea 2025?

V roce 2022 byl vybrán oficiální návrh loga pro Jubilejní rok 2025, jehož motto zní „Poutníci naděje“. Autorem je italský umělec Giacomo Trivisani, jehož návrh zvítězil v soutěži s téměř 300 přihlášenými návrhy z celého světa.

Symbolika loga: Naděje, bratrství, víra

Logo zobrazuje čtyři postavy různých barev, symbolizující celé lidstvo. Postavy se objímají, což vyjadřuje solidaritu a bratrství mezi národy. Jedna z postav se drží kříže, který ve spodní části přechází do tvaru kotvy – symbolu víry a naděje, jež nás podpírá zejména v těžkých časech.

Ve spodní části loga jsou modré vlny, které ukazují, že životní cesta není vždy snadná a klidná. Kotva ponořená do těchto vln zdůrazňuje, že naděje je jako opora, kterou potřebujeme během bouří, podobně jako námořníci využívají kotvu v nouzových situacích.

Logu dominuje několik postav, což zároveň poukazuje na to, že naše cesta není jen individuální, ale je společná a směřuje ke kříži. Kříž,

jenž dominuje logu, symbolicky sklání svou přítomnost k lidstvu, aby mu poskytl útěchu a jistotu naděje.

Motto: „Poutníci naděje“

Motto „Poutníci naděje“ bylo zvoleno pro vyjádření potřeby dát smysl přítomnosti, aby se stala přípravou pro opravdový posun směrem do budoucnosti, a aby umožnila vnímat různé příchozí výzvy a reagovat na ně. Logo obrazem vystihuje teologický význam tohoto smyslu, který pochází z víry v Ježíše Krista.

Výběr loga z téměř 300 návrhů

Do soutěže se zapojili studenti, grafická studia, umělci, odborníci i členové církevních řádů z 48 zemí světa, přičemž nejmladšímu účastníkovi bylo 6 let a nejstaršímu 83. Návrhy hodnotila odborná porota složená z grafiků, umělců a duchovních, a v závěrečné fázi se výběru účastnil i papež František.

Porota posuzovala návrhy podle tří hlavních kritérií:

- Pastoračního: aby poselství loga bylo srozumitelné,
- Technického: pro zajištění kvalitního grafického zpracování,
- Estetického: aby bylo logo vizuálně přitažlivé.

Výsledkem je logo, které reprezentuje naději, víru a jednotu, a přitom odpovídá duchu Jubilejního roku 2025.

*Zpracováno podle webu Slovenské sekce Vatican News.
Redakčně upraveno.*

Uzávěrka příštího čísla farního listu je 19. dubna 2025

Změna uvedených údajů vyhrazena (nutno sledovat ohlášky). Neprodejné!
Náklady na jeden výtisk činí 17 Kč.

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost Nížkov, Nížkov 10, 592 12
tel.: 604 246 882, IČ: 48895661, bankovní spojení: 165081021/0300
webové stránky: www.farnost-nizkov.cz

P. Zdeněk Sedlák - farář: sedlak.zdenek@dihk.cz, 604 246 882

Vojtěch a Marie Bártovi - šéfredaktoři farního listu farni.list.nizkov@email.cz - email

Aneta Pokorná, Jana Vosmeková, Zdena Holcmanová - redaktoři farního listu

Jaroslava Bártová - korektor farního listu
